

LIETOŠANAS INSTRUKCIJA
V/MRP/18/0021
Nalgosed 10 mg/ml šķīdums injekcijām

1. REĢISTRĀCIJAS APLIECĪBAS ĪPAŠNIEKA UN RAŽOŠANAS LICENCES TURĒTĀJA, KURŠ ATBILD PAR SĒRIJAS IZLAIDI, NOSAUKUMS UN ADRESE, JA DAŽĀDI

Bioveta, a. s.
Komenského 212/12
683 23 Ivanovice na Hané
Čehijas Republika

2. VETERINĀRO ZĀĻU NOSAUKUMS

Nalgosed 10 mg/ml šķīdums injekcijām
Butorfanols

3. AKTĪVO VIELU UN CITU VIELU NOSAUKUMS

1 ml šķīduma injekcijām satur:

Aktīvās vielas:

Butorphanolum 10 mg
(butorfanola tartrāta veidā 14,58 mg)

Palīgvielas:

Benzetonija hlorīds 0,1 mg

Dzidrs, bezkrāsains šķīdums injekcijām.

4. INDIKĀCIJAS

Veterinārās zāles indicētas zirgiem analgēzijai un sedācijai, suņiem un kaķiem analgēzijai, sedācijai un ievadnarkozei.

ZIRGIEM:

Analgēzijai: vidēju līdz spēcīgu ar kuņģa-zarnu trakta saistītu vēdera sāpju, tostarp koliku mazināšanai. Šīs veterinārās zāles atvieglo koliku vai dzemdību sāpes.

Sedācijai: sedācijai pēc noteiktu alfa2-adrenoreceptoru agonistu (detomidīna hidrohlorīda, romifidīna) lietošanas.

Sedācijai ārstniecisku un diagnostisku manipulāciju laikā stāvošam dzīvniekam.

SUŅIEM:

Analgēzijai: ar pēcoperatīvu procedūru saistītu vidēju līdz spēcīgu sāpju mazināšanai, it īpaši pēc ortopēdiskām vai mīksto audu operācijām.

Sedācijai: kombinācijā ar medetomidīna hidrohlorīdu.

Ievadnarkozei: šo veterināro zāļu lietošana ievadnarkozei samazina vispārējās anestēzijas līdzekļu, īpaši nātrija tiopentāla, devu. Šīs veterinārās zāles lieto kā anestēzijas protokola sastāvdaļu kombinācijā ar medetomidīna hidrohlorīdu un ketamīnu.

KAĶIEM:

Analgēzijai: ar pēcoperatīvu procedūru saistītu vidēju līdz spēcīgu sāpju mazināšanai, īpaši pie kastrācijām, ortopēdiskām vai mīksto audu operācijām.

Sedācijai: kombinācijā ar medetomidīna hidrohlorīdu.

Ievadnarkozei: šo veterināro zāļu lietošana ievadnarkozei samazina vispārējās anestēzijas līdzekļu, īpaši nātrija tiopentāla, devu. Šīs veterinārās zāles lieto kā anestēzijas protokola sastāvdaļu kombinācijā ar medetomidīna hidrohlorīdu un ketamīnu.

5. KONTRINDIKĀCIJAS

Nelietot gadījumos, ja konstatēta pastiprināta jutība pret aktīvo vielu vai pret kādu no palīgvielām.

Nelietot dzīvniekiem ar smagiem nieru darbības traucējumiem.

Butorfanola lietošana ir kontrindicēta dzīvniekiem, kuriem ir galvas smadzeņu traumas vai organisku galvas smadzeņu bojājumu gadījumā, un dzīvniekiem ar obstruktīvām elpceļu slimībām, sirdsdarbības traucējumiem vai spastiskiem stāvokļiem.

ZIRGIEM:

Lietojot atsevišķi un kombinācijā:

Nelietot zirgiem, kuriem iepriekš bijušas konstatētas aknu slimības.

Butorfanola/detomidīna hidrohlorīda kombinācija:

Nelietot zirgiem koliku gadījumā.

Nelietot zirgiem, kuriem jau ir sirds ritma traucējumi vai bradikardija.

SUŅIEM, KAĶIEM:

Nelietot suņiem un kaķiem, kuriem iepriekš konstatētas aknu slimības.

6. IESPĒJAMĀS BLAKUSPARĀDĪBAS

VISĀM MĒRĶA SUGĀM:

Ļoti retos gadījumos intramuskulāra injekcija var būt sāpīga.

ZIRGIEM

Visbiežāk sastopamā blakusparādība ir viegla ataksija, kas var ilgt 3 līdz 10 minūtes.

Lietojot kombinācijā ar detomidīnu, var attīstīties viegla līdz spēcīga ataksija, bet klīniskajos pētījumos konstatēts, ka zirgiem kolapsu parasti nenovēro. Ievērot vispārpieņemtos piesardzības pasākumus, lai novērstu pašsavainošanos.

Ļoti retos gadījumos butorfanols zirgiem var nelabvēlīgi ietekmēt kuņģa-zarnu trakta motilitāti, lai gan netiek samazināts kuņģa-zarnu trakta satura virzības laiks. Šī ietekme ir atkarīga no izmantotās zāļu devas un, parasti, ir viegla un pārejoša.

Ļoti retos gadījumos butorfanols var izraisīt pastiprinātu lokomotoro aktivitāti (kustības).

Lietojot kombinācijā ar alfa2-adrenoreceptoru agonistiem, ļoti reti var novērot kardiopulmonālās sistēmas nomākumu. Šādos gadījumos nāve iestājas reti.

SUŅIEM

Reti saņemti blakusparādību ziņojumi par pārejošu ataksiju, anoreksiju un diareju.

Ļoti retos gadījumos var attīstīties elpošanas un sirdsdarbības nomākums (izpaužas kā elpošanas ritma samazināšanās, attīstās bradikardija un asinsspiediena pazemināšanās diastolē). Nomākuma pakāpe ir atkarīga no lietotās zāļu devas.

Ļoti retos gadījumos var palēnināties kuņģa-zarnu trakta motilitāte.

KAĶIEM

Ļoti retos gadījumos var attīstīties elpošanas nomākums.

Ļoti reti butorfanola lietošana var izraisīt uzbudinājumu, trauksmi, dezorientāciju, disforiju un midriāzi.

Veterināro zāļu blakusparādību sastopamības biežums norādīts sekojošā secībā:

- ļoti bieži (vairāk nekā 1 no 10 ārstētajiem dzīvniekiem novērota(-s) nevēlama(-s) blakusparādība(-s));
- bieži (vairāk nekā 1, bet mazāk nekā 10 dzīvniekiem no 100 ārstētajiem dzīvniekiem);
- retāk (vairāk nekā 1, bet mazāk nekā 10 dzīvniekiem no 1000 ārstētajiem dzīvniekiem);
- reti (vairāk nekā 1, bet mazāk nekā 10 dzīvniekiem no 10000 ārstētajiem dzīvniekiem);

- ļoti reti (mazāk nekā 1 dzīvniekam no 10000 ārstētajiem dzīvniekiem, ieskaitot atsevišķus ziņojumus).

Ja novērojat jebkuras blakusparādības, arī tās, kas nav minētas šajā lietošanas instrukcijā, vai domājat, ka zāles nav iedarbojušās, lūdzu, informējiet par tām savu veterinārārstu.

Iespējams ziņot arī nacionālā ziņošanas sistēmā, kas atrodama Pārtikas un veterinārā dienesta tīmekļa vietnē www.pvd.gov.lv.

7. MĒRKA SUGAS

Zirgi, suņi, kaķi.

8. DEVAS ATKARĪBĀ NO DZĪVNIEKU SUGAS, LIETOŠANAS VEIDA UN METODES

ZIRGIEM: tikai intravenozai ievadīšanai (i.v.).

SUŅIEM, KAĶIEM: intravenozai (i.v.), subkutānai (s.c.) vai intramuskulārai (i.m.) ievadīšanai.

I.v. ievadīšanas gadījumā neievadīt bolu veidā. Izvairīties no pārāk straujas i.v. ievadīšanas. Atkārtotas s.c. vai i.m. ievadīšanas gadījumā ievadiet dažādās vietās..

Devas katrai sugai:

ZIRGIEM

Analgēzijai:

Butorfanols, lietots atsevišķi:

Ievadīt devu 0,1 mg/kg ķ.sv., kas atbilst 0,01 ml zāļu/kg ķ.sv., t.i., 1 ml/100 kg ķ.sv., i.v. injekcijas veidā.

Devu iespējams atkārtot, ja nepieciešams. Pretsāpju iedarbība sākas 15 minūšu laikā pēc injekcijas.

Sedācijai:

Butorfanols kombinācijā ar medetomidīna hidrohlorīdu:

Ievadīt detomidīna hidrohlorīda devu 0,012 mg/kg ķ.sv. i.v. injekcijas veidā. Pēc 5 minūtēm ievadīt butorfanola devu 0,025 mg/kg ķ.sv., kas atbilst 0,0025 ml zāļu/kg ķ.sv., t.i., 0,25 ml zāļu/100 kg ķ.sv. i.v. injekcijas veidā.

Butorfanols kombinācijā ar romifidīnu:

Ievadīt romifidīna devu 0,04-0,12 mg/kg ķ.sv. i.v. injekcijas veidā. Pēc 5 minūtēm ievadīt butorfanola devu 0,02 mg/kg ķ.sv., kas atbilst 0,002 ml zāļu/kg ķ.sv., t.i., 0,2 ml zāļu/100 kg ķ.sv. i.v. injekcijas veidā.

SUŅIEM

Analgēzijai:

Butorfanols, lietots atsevišķi:

Ievadīt devu 0,2-0,3 mg/kg ķ.sv., kas atbilst 0,02-0,03 ml zāļu/kg ķ.sv., t.i., 0,2-0,3 ml/10 kg ķ.sv. i.v., i.m. vai s.c. injekcijas veidā.

Ievadīt veterinārās zāles 15 minūtes pirms anestēzijas beigām, lai sasniegtu pretsāpju iedarbību pamošanās posmā. Pretsāpju iedarbība sākas 15 minūšu laikā. Lai nodrošinātu nepārtrauktu atsāpināšanu, zāles var ievadīt atkārtoti, ja nepieciešams.

Sedācijai:

Butorfanols kombinācijā ar medetomidīnu:

Ievadīt butorfanola devu 0,1 mg/kg ķ.sv., kas atbilst 0,01 ml zāļu/kg ķ.sv., i.v. vai i.m. injekcijas veidā. Uzreiz pēc tam ievadīt medetomidīna hidrohlorīda devu 0,01-0,025 mg/kg ķ.sv. i.v. vai i.m. injekcijas veidā. Abas zāles ievadīt atsevišķi, nevis vienā injekciju šļircē (skatīt 12. punktu).

Pirms terapeitisko manipulāciju uzsākšanas, nogaidīt 20 minūtes pēc zāļu ievadīšanas, lai sasniegtu pietiekamu sedatīvo iedarbību.

Lai pārtrauktu anestēzijas iedarbību, ievadīt atipamezolu devā 0,05-0,125 mg/kg ķ.sv. Aptuveni 5 minūšu laikā pacients ieņem krūšu guļas stāvokli, un vēl pēc 2 minūtēm pacients pieceļas kājās.

Ievadnarkozei:

Butorfanols, lietots atsevišķi:

Ievadīt devu 0,1-0,2 mg/kg ķ.s.v., kas atbilst 0,01-0,02 ml zāļu/kg ķ.s.v. i.v., i.m. vai s.c. injekcijas veidā.

Ievadīt 15 minūtes pirms anestēzijas uzsākšanas.

Sedācijai un ievadnarkozei - barbiturātu anestēzijas premedikācija:

Butorfanols kombinācijā ar medetomidīnu:

Ievadīt butorfanola devu 0,1 mg/kg ķ.s.v., kas atbilst 0,01 ml zāļu/kg ķ.s.v., i.v. vai i.m. injekcijas veidā. Uzreiz pēc tam ievadīt medetomidīna hidrohlorīda devu 0,01 mg/kg ķ.s.v. i.v. vai i.m. injekcijas veidā. Abas zāles ievadīt atsevišķi, nevis vienā injekciju šļircē (skatīt 12. punktu).

Kā anestēzijas protokola sastāvdaļa:

Butorfanols kombinācijā ar medetomidīnu un ketamīnu:

Ievadīt butorfanola devu 0,1 mg/kg ķ.s.v., kas atbilst 0,01 ml zāļu/kg ķ.s.v. i.m. injekcijas veidā. Uzreiz pēc tam ievadīt medetomidīna hidrohlorīda devu 0,025 mg/kg ķ.s.v. i.m. injekcijas veidā. Abas zāles ievadīt atsevišķi, nevis vienā šļircē (skatīt 12. punktu). Pēc 15 minūtēm ievadīt ketamīna devu 5 mg/kg ķ.s.v. i.m. injekcijas veidā.

Sedācija un anestēzija iestājas aptuveni 6 minūšu laikā no pirmās ievadīšanas. Aptuveni pēc 14 minūtēm izzūd pēdas reflekss. Anestēzija izzūd aptuveni 53 minūšu laikā pēc ketamīna ievadīšanas - atjaunojas pēdas reflekss. Krūšu guļas stāvoklī pacients atgriežas apmēram pēc 35 minūtēm, un vēl pēc 36 minūtēm pacients pieceļas kājās.

Anestēzijas pārtraukšanai pēc butorfanola/medetomidīna/ketamīna kombinācijas nav ieteicams izmantot atipamezolu.

KAĶIEM

Analgēzijai pirms operācijas:

Butorfanols, lietots atsevišķi:

Ievadīt devu 0,4 mg/kg ķ.s.v., kas atbilst 0,04 ml zāļu/kg ķ.s.v., t.i., 0,2 ml/5 kg ķ.s.v. i.m. vai s.c. injekcijas veidā.

Izmantojot intravenozi lietojamu anestēzijas līdzekli, butorfanolu ievadīt 15-30 minūtes pirms anestēzijas līdzekļa ievadīšanas.

Izmantojot intramuskulāri lietojamu anestēzijas līdzekli (acepromazīns/ketamīns vai ksilazīns/ketamīns), butorfanolu ievadīt 5 minūtes pirms anestēzijas līdzekļa ievadīšanas. Butorfanola izmantošana būtiski neietekmē pamošanās laiku

Analgēzijai pēc operācijas:

- i) **intramuskulārai, subkutānai ievadīšanai:** ievadīt butorfanola devu 0,4 mg/kg ķ.s.v., kas atbilst 0,04 ml zāļu/kg ķ.s.v., t.i., 0,2 ml/5 kg ķ.s.v. s.c. vai i.m. injekcijas veidā.
- ii) **intravenozai ievadīšanai:** ievadīt butorfanola devu 0,1 mg/kg ķ.s.v., kas atbilst 0,01 ml zāļu/kg ķ.s.v., t.i., 0,05 ml/5 kg ķ.s.v. i.v. injekcijas veidā.

Ievadīt 15 minūtes pirms pamošanās no anestēzijas.

Sedācijai:

Butorfanols kombinācijā ar medetomidīnu:

Ievadīt butorfanola devu 0,4 mg/kg ķ.s.v., kas atbilst 0,04 ml zāļu/kg ķ.s.v., i.m. vai s.c. injekcijas veidā. Uzreiz pēc tam ievadīt medetomidīna hidrohlorīda devu 0,05 mg/kg ķ.s.v. s.c. vai i.m. injekcijas veidā. Abas zāles ievadīt atsevišķi, nevis vienā injekciju šļircē (skatīt 12. punktu).

Brūču ķirurģiskajai sašūšanai jāizmanto lokāla anestēzija.

Lai pārtrauktu anestēzijas iedarbību, ievadīt atipamezolu, deva 0,125 mg/kg ķ.s.v. Aptuveni 4 minūšu laikā pacients krūšu guļas stāvoklī un vēl pēc 1 minūtes pacients pieceļas kājās.

Kā anestēzijas protokola sastāvdaļa:

Butorfanols kombinācijā ar medetomidīnu un ketamīnu:

- i) **intravenozai ievadīšanai:**

Ievadīt butorfanola devu 0,1 mg/kg ķ.s.v., kas atbilst 0,01 ml zāļu/kg ķ.s.v. i.v. injekcijas veidā. Uzreiz pēc tam ievadīt medetomidīna hidrohlorīdu, deva 0,04 mg/kg ķ.s.v. i.v., un ketamīnu, deva 1,25-2,5 mg/kg ķ.s.v. i.v. injekcijas veidā; ketamīna devu noteikt atbilstoši nepieciešamajai anestēzijas pakāpei. Zāles ievadīt atsevišķi, nevis vienā injekciju šļircē (skatīt 12. punktu).

Pacients apgulsies 2-3 minūšu laikā pēc ievadīšanas. Pēdas reflekss izzūd 3 minūšu laikā pēc ievadīšanas. Lai pārtrauktu anestēzijas iedarbību, ievadīt atipamezolu, deva 0,2 mg/kg ķ.s.v. Aptuveni 2 minūšu laikā atjaunojas pēdas reflekss, apmēram 6 minūšu laikā pacients ieņem krūšu guļas stāvokli un vēl pēc 18 minūtēm pacients pieceļas kājās.

- ii) **intramuskulārai ievadīšanai:**

Ievadīt butorfanola devu 0,4 mg/kg ķ.s.v., kas atbilst 0,04 ml zāļu/kg ķ.s.v. i.m. injekcijas veidā. Uzreiz pēc tam ievadīt medetomidīna hidrohlorīdu, deva 0,08 mg/kg ķ.s.v. i.m. un ketamīnu, deva 5 mg/kg ķ.s.v. i.m. injekcijas veidā. Zāles ievadīt atsevišķi, nevis vienā injekciju šļircē (skatīt 12. punktā "Nesaderība").

Iedarbības ātrums un tās pārtraukšana ir atkarīga no ievadītās ketamīna devas. Pacients apguļas 1 minūtes laikā, zaudējot pēdas refleksu. Anestēzija ilgst pat 60 minūtes ilgi bez papildu medikācijas (krūšu guļas stāvoklī), un pacients pieceļas kājās 70-83 minūšu laikā. Lai pārtrauktu anestēziju, ievadīt atipamezolu, deva 0,1 mg/kg ķ.s.v. Aptuveni 4 minūšu laikā atjaunojas pēdas reflekss, apmēram 7 minūšu laikā pacients ieņem krūšu guļas stāvokli, un pēc 18 minūtēm pacients pieceļas kājās.

9. IETEIKUMI PAREIZAI LIETOŠANAI

Lai nodrošinātu pareizu devu, ķermeņa svars jānosaka pēc iespējas precīzāk. Aizbāzni caurdurt ne vairāk kā 50 reizes.

10. IEROBEŽOJUMU PERIODS(-I) DZĪVNIEKU PRODUKCIJAS IZMANTOŠANĀ

Zirgiem:

Gaļai un blakusproduktiem: nulle dienas.

Pienam: nulle dienas.

11. ĪPAŠI UZGLABĀŠANAS NOSACĪJUMI

Uzglabāt bērniem neredzamā un nepieejamā vietā.

Šīm veterinārajām zālēm nav nepieciešami īpaši uzglabāšanas apstākļi.

Sargāt no gaismas.

Nelietot šīs veterinārās zāles, ja beidzies derīguma termiņš, kas norādīts uz iepakojuma.

Derīguma termiņš pēc pirmās tiešā iepakojuma atvēršanas: 28 dienas.

12. ĪPAŠI BRĪDINĀJUMI

Butorfanols paredzēts lietošanai gadījumos, kad nepieciešama īslaicīga atsāpināšana (zirgiem, suņiem) vai īsa līdz vidēji ilga atsāpināšana (kaķiem).

Kaķiem reakcija pret butorfanola lietošanu var būt dažāda. Ja netiek sasniegta vēlamā iedarbība, izmantot citu pretsāpju līdzekli.

Devas palielināšana kaķiem nepastiprina ne zāļu iedarbības intensitāti, ne ilgumu.

Īpaši piesardzības pasākumi, lietojot dzīvniekiem

Pirms šo veterināro zāļu lietošanas kombinācijā ar citām zālēm jāņem vērā konkrēto veterināro zāļu zāļu aprakstā minētās kontrindikācijas un brīdinājumi.

Butorfanols ir morfīna atvasinājums, kam piemīt tāda pati aktivitāte kā opioīdiem. Nav pieejami dati par šo veterināro zāļu drošumu kucēniem, kaķēniem un kumeļiem. Šiem dzīvniekiem veterinārās zāles lietot pēc ārstējošā veterinārārsta ieguvuma un riska attiecības izvērtēšanas.

Tā kā butorfanols nomāc klepu, elpceļos var uzkrāties gļotas. Šī iemesla dēļ dzīvniekiem, kuriem ir ar pastiprinātu gļotu sekrēciju saistītas elpceļu slimības, butorfanolu lietot tikai pēc ārstējošā veterinārārsta ieguvuma un riska attiecības izvērtēšanas.

Pirms zāļu lietošanas kombinācijā ar $\alpha 2$ -adrenoreceptoru agonistiem jāveic sirds auskulācija. Butorfanola un $\alpha 2$ -adrenoreceptoru agonistu kombinācija piesardzīgi jālieto dzīvniekiem ar kardiovaskulārām slimībām. Jāapsver nepieciešamība vienlaikus lietot antiholīnērgiskas zāles, piemēram, atropīnu.

ZIRGIEM:

Šo veterināro zāļu lietošana ieteicamā devā var izraisīt pārejošu ataksiju un/vai uzbudinājumu. Šī iemesla dēļ rūpīgi izvēlēties vietu, kur veikt ārstēšanu, lai novērstu pacienta un cilvēku traumu rašanās iespējas zirga ārstēšanas laikā.

SUŅIEM:

Intravenoza zāļu ievadīšana jāveic lēni, nevis strauju bolu veidā.

Suņiem ar MDR1 (*multi-drug resistance 1 gene*) mutāciju, devu samazināt par 25-50%.

KAĶIEM:

Lietot precīzu devu. Devu noteikt, pamatojoties uz precīzi noteikta dzīvnieka ķermeņa svara. Precīzas devas ievadīšanai izmantot piemēroti graduētu šļirci (piemēram, insulīna šļirce).

Elpošanas nomākuma gadījumā kā antidotu var izmantot naloksonu.

Īpaši piesardzības pasākumi, kas jāievēro personai, kura lieto veterinārās zāles dzīvnieku ārstēšanai

Izvairīties no nejaušas pašinjicēšanas. Līdz injicēšanas brīdim adatu atbilstoši aizsargāt ar uznavu. Ja notikusi nejauša zāļu pašinjicēšana, nekavējoties meklēt medicīnisko palīdzību un uzrādīt lietošanas instrukciju vai iepakojuma marķējumu ārstam.

NEVADĪT TRANSPORTLĪDZEKLI, jo var iestāties sedācija, reibonis un dezorientācija. Kā antidotu var izmantot opioīdu antagonistu.

Izvairīties no veterināro zāļu nejaušas saskares ar ādu un acīm. Ja notikusi zāļu saskare ar ādu vai nokļūšana acīs, skarto vietu nekavējoties skalot ar lielu daudzumu ūdens.

Grūsnība un laktācija

Šo veterināro zāļu drošums mērķa sugas dzīvniekiem grūsnības un laktācijas laikā nav noteikts. Butorfanolu nav ieteicams lietot grūsnības un laktācijas laikā.

Mijiedarbība ar citām zālēm un citi mijiedarbības veidi

Butorfanolu, lietojot kombinācijā ar noteiktiem alfa2-adrenoreceptoru agonistiem (zirgiem romifidīnu vai detomidīnu; suņiem un kaķiem - medetomidīnu), rodas sinerģiska iedarbība, kuras dēļ nepieciešams samazināt zāļu devu (skatīt 8. punktu).

Butorfanolam ir klepus nomācoša iedarbība un to nedrīkst lietot kombinācijā ar atkrēpošanas līdzekļiem, jo tas var izraisīt gļotu uzkrāšanās elpceļos.

Butorfanolam piemīt antagoniska iedarbība uz opioīdu (μ) receptoriem, kas var atcelt tīru opioīdu (μ) agonistu (piemēram, morfīns /oksimorfīns) pretsāpju iedarbību tādiem dzīvniekiem, kuri jau ir saņēmuši šādas zāles.

Vienlaikus lietojot citus centrālās nervu sistēmas nomierinošus līdzekļus, ir jāreķinās ar butorfanola iedarbības pastiprināšanos un šādas zāles jālieto piesardzīgi. Šādas zāles lietojot vienlaikus, jāsamazina butorfanola deva.

Pārdozēšana (simptomi, rīcība ārkārtas situācijā, antidoti), ja nepieciešams

Visbūtiskākās zāļu pārdozēšanas sekas ir elpošanas nomākums. Piemēroti antidoti ir opioīdo receptoru antagonistu (piem., naloksons).

Atipamezols ir piemērots antidots, pārdozējot butorfanolu kombinācijā ar medetomidīna hidrohlorīdu vai ketamīnu, izņemot gadījumos, kad suņiem intramuskulāri ievadīta butorfanola/medetomidīna/ketamīna kombinācija.

Nesaderība

Tā kā nav veikti saderības pētījumi, šīs veterinārās zāles nedrīkst lietot maisījumā ar citām veterinārām zālēm.

13. ĪPAŠI NORĀDĪJUMI NEIZLIETOTU VETERINĀRO ZĀĻU VAI TO ATKRITUMU IZNĪCINĀŠANAI

Jebkuras neizlietotas veterinārās zāles vai to atkritumus nedrīkst iznīcināt, izmantojot kanalizāciju vai kopā ar sadzīves atkritumiem.

Jautājiet savam veterinārārstam, kā atbrīvoties no nevajadzīgām veterinārajām zālēm. Šādi pasākumi palīdzēs aizsargāt apkārtējo vidi.

**14. DATUMS, KAD LIETOŠANAS INSTRUKCIJA PĒDĒJO REIZI TIKA
APSTIPRINĀTA**

06/2018

15. CITA INFORMĀCIJA

Lietošanai dzīvniekiem.
Izplatīšanai tikai praktizējošam veterinārārstam.
Iepakojuma izmērs: 1 x 10 ml.